

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 11.11.2011
K(2011) 8036 slutlig

Talman Per Westerberg
Sveriges riksdag
SE-100 12 Stockholm

Herr talman,

tack för riksdagens utlåtande om kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning){KOM (2010) 799}. Kommissionen noterar att utlåtandet endast avser de bestämmelser i detta förslag som gäller utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen som utgör en del av ovan nämnda förordning.

Riksdagens utlåtande har stora likheter med dess tidigare utlåtande om kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 1234/2007, vad gäller utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen {KOM (2010) 486}, som besvarades av kommissionen den 4 april 2011 i en skrivelse med referensnummer: K/2011/232.

Kommissionen vill understryka att syftet med {KOM (2010) 799} är att anpassa förordningen till bestämmelserna i Lissabonfördraget och, vad gäller bestämmelserna om utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen, införlivar förordningen helt enkelt formuleringen för denna stödordning som föreslås i {KOM (2010) 486}, vilket förklarar likheterna mellan det aktuella förslaget och fjolårets förslag.

Som i kommissionens svar av den 4 april, önskar jag påminna om följande:

För det första försäkrar kommissionen att den tar skyldigheten enligt fördraget (artikel 5 i protokoll 2) att motivera förslag mot bakgrund av subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen på största allvar. Som ett led i beredningen av förslaget gjorde kommissionen år 2008 en konsekvensanalys där mervärdet och behovet av EU-insatser på detta område bedömdes med hänsyn till subsidiaritetsprincipen. Denna analys är offentlig.¹

¹ http://ec.europa.eu/agriculture/markets/freefood/fullimpact_en.pdf
svensk sammanfattning: http://ec.europa.eu/agriculture/markets/freefood/sumimpact_sv.pdf

Det europeiska programmet för livsmedelsbistånd till de sämst ställda har ett dubbelt syfte. Dels strävar man med programmet efter att genomföra ett av målen för EU:s gemensamma jordbrukspolitik, nämligen att se till att konsumenterna har tillgång till livsmedel. Men programmet gör det även möjligt att utnyttja de jordbruksprodukter som finns i de offentliga interventionslagren.

Av de resurser som medlemsländerna tilldelades inom ramen för programmet år 2010 gick 87 % till uppköp av livsmedel ur interventionslagren. År 2011 steg denna andel till 97 %. Den nyligen antagna planen för år 2012² bygger uteslutande på interventionslager.

Även om marknadssituationen har förbättrats förblir interventionslagren ett viktigt styrmedel för att stabilisera marknaden, genom det skyddsnät som det erbjuder mot prisvolatilitet. Kommissionen ansvarar ensam för förvaltningen av interventionslagren på EU-nivå. Inom ramarna för den gemensamma jordbrukspolitiken utgör programmet för livsmedelsbistånd till de sämst ställda ett viktigt användningsområde för interventionslagren.

Kommissionen anser därför att fördelen med förslaget är att det bidrar till två av den gemensamma jordbrukspolitikens syften enligt fördraget, nämligen till att stabilisera marknaden och till att garantera rimliga priser på de produkter som levereras till konsumenterna. Dessa mål går hand i hand och kan inte behandlas var för sig.

I konsekvensanalysen från år 2008 behandlades olika framtida alternativ för programmet, allt från att bibehålla det nuvarande systemet till att avsluta programmet. Subsidiaritetsfrågan bedömdes även, som nämns ovan.

I konsekvensanalysen noterades att programmet för livsmedelsstöd inte är avsett att ersätta privata eller nationella insatser utan istället att komplettera och stödja dem. Erfarenheterna från flera av de 20 deltagande medlemsländerna, i synnerhet de som tidigare saknat livsmedelsdistribution, visar att EU-programmet har haft en "snöbollseffekt" som gjort det möjligt att utveckla olika lokala program för socialt bistånd.

Denna uppfattning stöddes av ett internetbaserat offentligt samråd och av icke-statliga organisationer i de deltagande medlemsländerna.

Ett slutligt argument för att programmet överensstämmer med solidaritetsprincipen är att ansvaret för att tillämpa programmet i stor utsträckning ligger hos de deltagande medlemsstaterna.

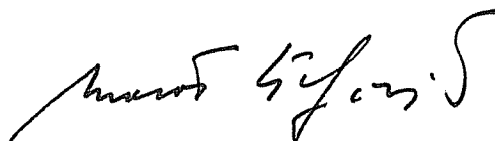
² Kommissionens förordning (EU) nr 945/2010

- Det åligger medlemslandet att välja målgruppen för livsmedelsstödet. Detta sker oftast i samråd med välgörenhetsorganisationer eller myndigheter med kunskaper om de lokala behoven.

- EU har ingen roll att spela då det gäller inköp av produkter från marknaden, utan detta ansvar vilar helt på medlemsländerna.

Det är kommissionens förhoppning att dessa klargöranden utgör svar på frågorna i riksdagens utlåtande och undanröjer betänkligheterna. Jag ber om ursäkt för det fördröjda svaret.

Högaktningsfullt

Maroš Šefčovič
Vice ordförande